

Рѣшителностъ.

ова се случило прѣзъ пролѣтъта на 1841 год. Рѣката *Лоара* (въ Франция), прѣпълнена отъ дъждоветъ, излѣзла отъ брѣговетъ си и причинила едно отъ най-ужаснитѣ наводнения.

Не далече отъ гр. Орлеанъ вода-та ненадѣйно заобиколила едно село. Жителитѣ оплашени бѣгали на разни страни. Всички търсели спасение. Едничкото паракходче, съ което може-ха да се спасятъ, било завлечено отъ буйнитѣ води. Ужасно! . . . Плачътъ на мѫже, жени и дѣца достигалъ до небесата. Отъ ни-каждѣ помощъ не се показвала. По високите мѣста имало много хора, но никой не се рѣшавалъ да спаси нещастнитѣ.

Този часъ се чуло гласъ: „Сто напалеона! Има ли нѣкой, който да иска да спечели сто наполеона, нека се рѣши да помогне на тѣзи нещастници! . . .“

Тази награда се даваше отъ единъ богаташъ тѣрговецъ на име Нарбалъ. Той искаше да въз-буди сърцата на присѫтствующите, но никой не се рѣшаваше.

— Нѣма ли нѣкой? — извика рѣшително Нарбалъ.

— Тогава азъ ще отида самъ, азъ ще изло-жа живота си и нека Богъ ме запазва.

Веднага Нарбалъ отвѣрза лодката, която се намираше наблизо, и въ единъ мигъ се качи вътрѣ. Неговиятъ примѣръ разтревожи всички.